

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

XII. (XXVIII.) ÉVFOLYAM, 10. SZÁM 2017. MÁRCIUS 11.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a; Telefon: 06 (1) 787-8621

SZABADSÁGHARCOT!

BALOLDALI ÉS NEMZETI

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KINEK KELL MOST
NÉPSZAVAZÁS?

Az olimpiai népszavazás hatását látva vérszemet kaptak néhányan. Egy röpké hét alatt hat népszavazási kezdeményezést is bejelentettek az Nemzeti Választási Bizottságnál. A legszorgalmasabb Gál József magánszemély volt. Mindjárt ötöt is bevitt, mindegyik a paksi atomerőműre vonatkozik. Természetesen a magánszemély az LMP-t rejti. Ennek feltehetően az a magyarázata, hogy bármilyen ok miatt nem megy át a kezdeményezés, akkor még se az egész LMP égjen. A hatodik népszavazási ötlet a Demokrata Párté, amiről eddig még csak nem is hallottam. Az ő kérdésük még direkter: legyen-e előrehozott parlamenti választás?

Aki azt gondolja, hogy a derék kezdeményezők politikai életünk demokratizmusát akarják erősíteni, vagy egyszerűen nagy döntések lehetőségét adni a nép kezébe, az egész egyszerűen téved, de mondhatnám azt is, hogy naiv álmodozó. Semmi mást sem akarnak, mint fogást találni a kormányon, destabilizálni a belső helyzetet a 2018-as választások előtt.

A dolog végtelenül egyszerű. A magyar tőkésosztály konzervatív része 2010-ben szilárdan kezébe vette a hatalmat. Ezt eleinte a liberális oldal is tudomásul vette, mert a tőkés rend fenntartása végül is közös tőkés érdek. A baj ott kezdődött, amikor kiderült, hogy a Fidesz mindent

visz, és nem kíván semmit sem adni a liberálisoknak a hatalom gyümölcseiből. A liberálisok és a szocik azóta mást sem csinálnak, csak fogást próbálnak találni az Orbán-kormányon.

A szocliberális oldalnak van pénze is, vannak külföldi támogatói. Két dolog hiányzik. Az egyik a vezér. Gyurcsány már pénzzel sem tudja egykori tekintélyét visszaszerezni. Az új vezérjelöltek pedig halványak, és ez tulajdonképpen Botkára is igaz.

De az igazi hiánycikk a jó program. Orbán olyan messze elment a tőkés modell racionalizálásában, a nemzeti sajátosságok kihasználásában, a több pillérű gazdasági politika megteremtésében, hogy a szocliberális oldal nem tud meggyőzőbbet felmutatni. Ehelyett a liberálisok jelszavait ismételtetik, nem nagy hazai sikerrel.

A konzervatív oldal elkövet hibákat, gyakorta igen komolyakat. A liberálisok le is csapnak a hibákra, de stratégiai ellentámadást nem tudtak indítani. Trump megválasztása is váratlanul érte őket, a Fidesznek most először van valóságos esélye arra, hogy megkapja az amerikai vezetés áldását. A szocliberális oldal még fél bevallani, hogy az amerikai politika változásának lényege nem az, hogy Trump szereti-e Orbánt vagy sem. Trump küldetése a válságban kínlódó tőkés rendszer megmentése. És úgy tűnik, hogy ennek ára van, mégpedig a liberalizmus korlátozása. Az amerikai elnök világosan megmondta jelentős partnereinek, a briteknek, ausztráloknak,

japánoknak, az izraeliekről nem is beszélve, hogy le kell nyelniük a békát, ha meg akarják menteni a tőkés rendszer.

A bajt már a többség felismerte. Ki ne látná a migránsügy megoldatlanságát, az EU falain jelentkező repedéseket. Vagy mondjuk a minszki folyamat teljes kudarcát, egy európai háború fenyegetését.

Ebben a helyzetben tesznek a szocliberális erők kétségbeesett és elég ügyetlen kísérleteket. A budapesti olimpia megtorpedózását nagy harci tettnek szánták, de a kormány halogatás nélkül lépett. Se népszavazás, se olimpia. Nehéz megmondani, kijárt jobban.

A szocliberális taktikázásnak a népszavazás intézménye válhat végleg áldozatául. A képviseleti demokráciát azért hívják képviseletinek, mert nem maga a nép ül a parlamentben és az önkormányzatokban, hanem úgymond a képviselőik. A képviseleti demokráciák általában hagynak egy kis kaput, nevezetesen a népszavazást. A népszavazás rengeteg mindenre jó. Például jól mutat az alkotmányban, és az a látszatot kelti, hogy néha tényleg a nép dönt. Az esetek többségében a nép döntése nem jelent mást, csak annyit, hogy súlyt adnak a hatalom birtokosai által kitalált törvénynek.

A hatalom valóságos birtokosai nem érdekeltek abban, hogy a köznépek valóságos beleszólási és döntési lehetősége legyen. Hogy is ne! Akkor nem ők döntenének, hanem maga a nép! Mindennek van határa! Ne már az emberek döntsék!

A technika mai állása mellett tulajdonképpen dönthetnének is. A számítástechnika, az okos telefonok fantasztikus lehetőséget nyitottak az emberiség előtt. Szinte minden információt el lehetne juttatni az emberekhez. Szinte mindenről lehet szakmai vagy akár társadalmi vitát folytatni. És egy gombnyomással akár az egész nép szavazhatna, akár minden nap. De ez már a Munkáspárt programja.

THÜRMER GYULA

AZ EU NEM A MI BARÁTUNK

Bár Németország sok pénzt fizet be az Európai Unió közös kasszájába, de gazdasági értelemben mégis nettó haszonélvezője az egész rendszernek, mert rengeteg megrendelést kap például az EU-pénzt elnyerő lengyel gazdasági szereplőktől – ezt a meglepően őszinte kijelentést tette a témáért felelős német uniós biztos a Handelsblatt múlt heti interjújában. Günter Oettinger „vallomása” nem világmegrengető üzenet, de ritkán beszél uniós vezető döntéshozó a nyilvánosság előtt a magyar kormány által is feszegetett témáról, amiről a régióban háttér tanulmányok is készültek már. (<http://www.portfolio.hu>)

Valójában ebben semmi újdonság sincs. Aki megnézi közelebbről a magyarországi nagyberuházásokat, láthatja, hogy így vagy úgy, de jelen vannak az EU nagy cégei, főleg a németek. Az EU nem azért van, hogy Magyarországnak jó legyen. Az EU azért van, hogy a német és a francia tőke biztos körülmények között zsákmányolja ki a kisebbeket, másrészt ad valamit a kisebbeknek is, hogy nehegy fellázadjanak sorsuk ellen. Ki az EU-ból!

NEM KELL A TŐKÉS EU

Az Európai Bizottság öt forgatókönyvet készített az uniós csúcstalálkozóra, ahol az EU jövőjéről kellene döntenie. Őt jövőképet vázolt múlt szerdán az Európai Unió Jean-Claude Juncker, aki az EU javaslattevő-végrehajtó szervét, az Európai Bizottságot vezeti. „Ezek jelentős kihívások, de nem olyanok, amelyeken ne lehetne felülkerekedni. Vagy összeomlunk alattuk, vagy szembenézünk velük”, és meglátjuk benne a lehetőséget, mondta Jean-Claude Juncker. Szerinte nem szabadna hagyni, hogy az EU jövőjét dróton rángassa a pártpolitika. (<http://index.hu>)

Az Európai Uniót azért hozták létre 1957-ben, hogy a német és a francia tőke ellentéteit mederbe szorítsák. Végül is két világháborút okoztak. Most már más a kérdés. Olyan EU-t akar a tőke kitalálni, ami képes nem csupán a német és a francia tőke érdekeit koordinálni, de a kelet-európai tőkét is. Sőt, olyan EU-t akarnak, ami képes féken tartani az egyre elégedetlenebb dolgozókat. A népek, a dolgozók érdeke nem a tőkés EU. Akármelyik változat is valósul meg, attól nem lesz jobb a dolgozó embereknek.

BELGRÁD-BUDAPEST VASÚT: SZÜKSÉG VAN RÁ!

Közleményben reagált Pekingből az EU Külügyi Szolgálatának Kínáért felelős delegációja azon magyar médiabeszámolókra, amelyek szerint az Európai Bizottság kötelezettségszegési eljárásra készülne a Belgrád–Budapest vasútvonal kapcsán. Hangsúlyozták, az EU jogszabályainak való megfelelésről szóló sajtóhírekkel kapcsolatban tisztázniuk kell, hogy az uniós üdvözlő a befektetést, legyen az külföldi vagy belföldi, ha kompatibilis az uniós joggal, a külföldi befektetések pedig nem is tartoznak az Európai Bizottság felügyelete alá. (<http://magyarhirlap.hu>)

A Belgrád-Budapest-vasútvonal az első igen nagy kínai részvétellel megvalósuló infrastrukturális beruházás a Balkánon, sőt Kelet-Európában. A nyugatot ez zavarja, és a magyar liberálisok ezért támadják. A magyar kormány számára a magyar-kínai együttműködés a keleti nyitás politika egyik fontos iránya, és a vasút ennek része. A liberálisok részben nem is a vasutat támadják, hanem a kormányon keresnek fogásokat. A vasútra szükség van, mint ahogyan a magyar-kínai együttműködésre is.

EL A KEZEKKEL SZÍRIÁTÓL!

Oroszország és Kína múlt kedden megvétózta az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozattervezetét, amellyel a testület szankciókat akart kiróni Szíriára, amiért Damaszkusz vegyi fegyvereket vetett be a hat éve tartó konfliktusban. A Nagy-Britannia, Franciaország és az Egyesült Államok által benyújtott határozattervezet ellen Kína, Oroszország és Bolívia szavazott, Kazahsztán, Etiópia és Egyiptom pedig tartózkodott. Egy határozat elfogadásához kilenc támogató szavazat, illetve az szükséges, hogy az öt állandó tag – Egyesült Államok, Franciaország, Kína, Nagy-Britannia és Oroszország – egyike se vétózza meg a tervezetet. (<http://magyarhirlap.hu>)

Az USA és partnerei nem nyugszanak Szíria ügyében. Minden lehetőséget kihasználnak arra, hogy támadják az Aszad-féle vezetést. Oroszország és Kína most is kiállt Szíria mellett.

ÜGYNÖKAKTÁK: ELÉG A GUMICSONTBÓL!

A Magyar Liberális Párt elnöke arra szólította fel Orbán Viktor miniszterelnököt, hogy „tegye tisztába” az ügynökakták ügyét. Fodor Gábor múlt hétfőn sajtótájékoztatót adott, növelni kellene a nyilvánosság körét és legalább a megfigyelték számára biztosítani kellene, hogy kizárások nélkül megismerhessék a rájuk vonatkozó releváns információkat. Az ügynökkérdés régóta fertőzi a magyar közvéleményt, és nem lehet azt mondani, hogy jobboldali kormányok mindent megtettek volna a probléma megoldásának érdekében – mondta Fodor Gábor. (<http://www.mti.hu>)

Az ügynökakták egyáltalán nem foglalkoztatják a magyar társadalmat. A ráérő polgári politikusokat foglalkoztatják. 27 évvel a rendszerváltás után ideje véget vetni a gumicsonttrágásnak!

ELÉG AZ LMP ÖNMUTOGATÁSÁBÓL!

A kormánynak és a kormányközeli intézeteknek a paksi népszavazás megfűrése helyett sokkal inkább azon kellene gondolkodnia, hogy hogyan lehet megteremteni a lehetőséget arra, hogy a magyar emberek dönthessenek az ország jövőjét évtizedekre meghatározó beruházásról. Az LMP álláspontja szerint ugyanis Magyarország szuverenitásának része, hogy szabadon eldönthetjük, milyen energiatermelő technológiát és létesítményeket engedünk be. Nincs olyan jogállami szempont, ami azt igazolná, hogy ennek a kérdésnek az eldöntésében egy idegen államnak nagyobb szava lehet, mint a terheket és a kockázatokat viselő magyar embereknek. (<http://lehetmas.hu>)

Az LMP félrevezeti az embereket és visszaél a népszavazás intézményével. Csak a vak, és az LMP nem látja, hogy Magyarországon nincsenek saját energiaforrások. Importálni kell, vagy innen, vagy onnan. Az Orbán-kormány az orosz hátterű Paks mellett döntött világos érvek alapján. Ezt ismerjük,

ebben van gyakorlatunk, ez tűnik olcsóbbnak. Az LMP amerikai hátterű beruházást akar. Pakson már működik erőmű, amit a társadalom elfogadott. Az LMP nem a népszavazást akar, hanem ürügyet az önmutogatásra.

AZ ARISZTOKRÁCIA A MÚLTTÉ

Kastély szalon címmel indít új programot a szécsényi Kubinyi Ferenc Múzeum, amelyben magyar főnemesek leszármazottai beszélnek a múltról, jelenről és a jövőről. Havonta egyszer szervezik a kerekasztal-beszélgetést, március 16. és július 13. között – tájékoztatta az MTI-t a múzeum igazgatója. A Bánffy-, Batthyány-, Bethlen-, Kemény-, Liphay-, Nádasdy-, Riedel-, Széchényi- és Wenckheim-családok leszármazottai öt alkalommal beszélgetnek Limbacher Gáborral. Közreműködik Liphay Antal, a – szécsényi múzeumnak helyet adó – Forgách-Liphay-kastély utolsó tulajdonosának unokája. Márciusban Riedel Lóránt, áprilisban Nádasdy Borbála és Nádasdy Andrea, májusban Bethlen Béla, Széchényi Kálmán és Dickens-Wenckheim Jeanne-Marie vesz részt a beszélgetéseken. A következő két hónapban Batthyány Bálint és Zichy Mihály, valamint Bethlen Farkas, Kemény Zsigmond és Bánffy Tamás lesz a Kastély Szalon vendége.

A hallgatók megismerhetik azt a szellemet, amelyben az ősi arisztokrata családok évszázadokon át védtek, formáltak az országot, felelőségük pedig tovább él, ezért vállalták a személyes, olykor fájdalmas beszélgetéseket – tette hozzá Limbacher Gábor. (<http://mti.hu>)

Az arisztokrácia a feudalizmus szülötte. Egyes családok óriási földbirtokra tettek szert, óriási számú jobbágyot zsákmányoltak ki. A főnemesei családok 1945-ig meghatározó szerepet játszottak a politikai életben is. 1945 eltörölte a nemesi előjogokat, az arisztokrácia megkülönböztetett helyzetét a társadalomban. A magyar társadalom jövője nem az arisztokráciától függ. Az ő történelmi szerepüknek vége. Fölösleges és zavaró, amit Szécsényben kitaláltak.

ÓPÁLYI: HELYT ÁLLT A MUNKÁSPÁRT

Március 5-én Herdon János (független) nyerte az időközi polgármester-választást a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Ópályiban – közölte a település megbízott jegyzője. Pásku Károlyra, a Magyar Munkáspárt jelöltjére négyen, (0,27%) voksoltak. Köszönjük helyi szervezetünk és jelöltünk helytállását.

MOSZKVA TÉR: JÓL MEGNÉZTEK BENNÜNKET

Kipróbáltuk az eddig még felderítetlen Moszkva (ma Széll Kámán) teret, március 3.-án, pénteken délelőtt – jelezte

Benyovszky Gábor, a KB tagja az újbudai szervezet kitelepüléséről. Mivel itt még soha nem láttak bennünket, érthető, hogy jól megnézték.

TARDONA: ELŐRE, MUNKÁSPÁRT!

Április 9-én a BAZ-megyei Tardona községben időközi polgármester-választást tartanak. A párt helyi szervezete összegyűjtötte a szükséges ajánlásokat és Kónya Béla most már Munkáspárt hivatalos jelöltje.

Az elvégzett munka fontos tapasztalata, hogy szervezetünk 44 ajánlást adott le a szükséges 27 eléréséhez. A választási bizottság 29-et tartott jónak. A jelöltet megállítottuk ugyan, de a hibaarány 33 százalékos volt. Ennek most nem volt jelentősége, de fontos figyelmeztető jel 2018-ra nézve. 2018-ban nem lesz időnk, mindenütt gyorsan és pontosan kell dolgozni. Ez a siker feltétele.

SZARVAS: AZ EGY SZEMÉLYES AGITÁCIÓRA IS SZÜKSÉG VAN

Dallas Péter, a Munkáspárt jelöltje a szarvasi választásokon fogta magát és elment agitálni Szarvasra. A kocsijában magával vitte a kerékpárját is, hogy könnyebb legyen a mozgás a városban. 360 házba sikerült elvinnie a választási szórólapokat és a nőnapj üdvözlőket. Gratulálunk a szép munkához!

A FORRADALOM ÉS A SZ

Március 15-e legszebb nemzeti ünnepünk. A tavasz közeledte melegséggel és reménnyel tölti el szívünk. Az 1848-as forradalom emléke erőt ad és lelkesít. A szabadságharc hitünket erősíti abban, hogy érdemes magyarnak lenni.

Ezen a napon valamennyien egy kicsit A kőszívű ember fiainak érezzük magunkat. Egy pillanatra mi vagyunk Baradlay Richárd, a bátor huszártiszt, Ödön, az államférfi, és Jenővel együtt vállaljuk a mártíromságot.

A mai világ azonban átmossa az agyakat. A ma percmemberkői a történelmi hősök hátán akarnak az örökkévalóságba kapaszkodni. A ma miniszterei, képviselői Széchenyi, Deák ruhájában tűnnek fel egy pillanatra. Kossuth manapság nem olyan népszerű, Petőfi népi viselete pedig túl egyszerű a hatalom ma urainak.

A múlt és a jelen közötti áthallások tömkelegében szinte már nem is tudjuk, hogy mit is ünnepelünk ma. A mát? A ma embereit? Vagy a közel múltat? Nem!

Március 15-én a magyar népet ünnepeljük, a magyar parasztot és munkást. Ünnepeljük Petőfit, aki a nép hangja volt a forradalomban. Ha nincs a magyar paraszt és munkás, vajon a forradalom túlterjedt volna a Pílvax kávéházon? Ha ők nem lettek volna, vajon ki küzdött volna a szabadságharc frontjain?

Ünnepeljük a 19. századi magyar értelmiség és nemesség legjobbjait, a reformkor nagyjait, Széchenyit és Wesselényit. Ünnepeljük március lánglelkű ifjait, Jókait, Vásárhelyit, mindazokat, akik magasra emelték a polgári forradalom zászlaját.

Ünnepeljük Kossuthot, aki államot és hadsereget szervezett a forradalom védelmére. Ünnepeljük a szabadságharc hadvezéreit, Damjanichot, Görgeyt, Bemet.

Emlékezünk a 13 magyar tábornokra, emlékezünk az első független magyar miniszterelnökre, és nem feledjük, hogy az osztrák császár végeztette ki őket.

Március 15-e közös történelmünk része. A nemzeti színű kokárda mindenkié, aki társadalmi helyzetétől, meggyőződésétől függetlenül magyarként él, magyarként gondolkodik és magyarként cselekszik.

Ma más korban élünk, de 1848 tanulságai követendőek számunkra. Vannak történelmi helyzetek, amikor szinte mindenki összefogására, az egész társadalom közös cselekvésére van szükség.

Ilyen volt 1848, amikor a feudalizmus megszüntetése, az osztrákok legyőzése közös ügygé vált. Polgári forradalom volt ez a javából, de a jobbagység eltörlése nemcsak a polgár érdeke volt, jó volt a parasztnak is, a munkásnak is.

Később szétválnak útjaink, amikor a paraszt megérzi, hogy a polgári kor nagybirtokosai is kizsákmányolják őt, csak legfeljebb másként. A munkás is rájön idővel arra, hogy a '48 szülte polgár az ő munkájából gazdagodik.

De 1848-49 politikusai okosak voltak. Ők tudták, hogy a néptömegek csak akkor állnak március eszméi mellé, az alföldi parasztek csak akkor állnak be honvédnek, ha az ő érdekeiket is érvényesítik. Ne csak a földbirtokos és a gyáros polgár járjon jól, de a paraszt is, a munkás is!

1848-49 soha el nem múló tanulsága az is, hogy a nemzetünk függetlensége létünk, további fejlődésünk záloga. Rabnemzetként, gyarmati nemzetként nem válhatunk fejlett országgá. A külföldi gyarmatosítónak, legyen az az osztrák császár, mint 1848-ban, vagy a külföldi nagytőke, mint ma, nem fejlett Magyarország kell. A munkaerőnk kell, a piacunk kell. Fogyasztónak kellünk és ágyútölteléknek a háborúikhoz. Nem ők segítenek leküzdeni a mi szegénységünket, hanem mi tesszük őket még gazdagabbá.

A mostani kormány „függetlenségi harcot” hirdetett a külföld ellen. De milyen harc az, amikor a kormány megadóztatja a bankokat, de a bankok azonnal velünk fizetetik meg az adót?

Milyen harcról beszélhetünk akkor, amikor a magyar kormány részt vesz az EU, a NATO minden piszkos akciójában? Magyar részvétellel kormányokat döntenek meg Irakban, Líbiában, és ugyanezre vágnak Szíriában, Iránban. Nem tanultuk meg 1848-49 nagy tanulságát? Nem lehetünk szabadok és függetlenek más népek szabadsága és függetlensége árán! Függetlenségünknek egy útja van: ki a NATO-ból, ki az EU-ból!

Tűzzük ki hát a kokárdát, tegyük mellé Petőfi képét! Adjuk meg a jelet, hogy él a nép! Mutassuk meg országnak-világnak, hogy élhető Magyarországot akarunk, munkával, szabadsággal, jóléttel.

ABADSÁGHARC ÜNNEPÉN

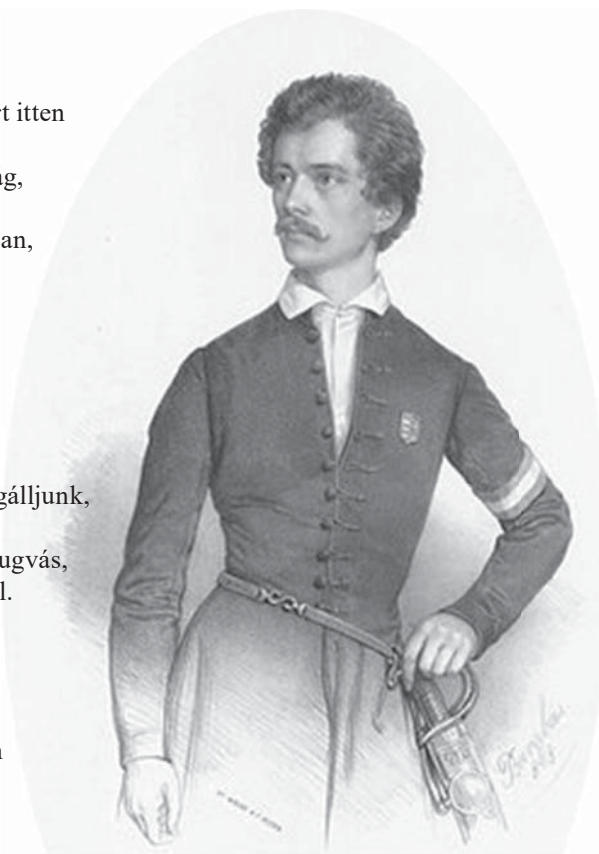
Petőfi Sándor

A XIX. SZÁZAD KÖLTŐI

Ne fogjon senki könnyelműen
A húrok pengetésihez!
Nagy munkát vállal az magára,
Ki most kezébe lantot vesz.
Ha nem tudsz mást, mint eldalolni
Saját fájdalomad s örömed:
Nincs rád szüksége a világnak,
S azért a szent fát félretedd.
Pusztában bujdosunk, mint hajdan
Népével Mózes bujdosott,
S követte, melyet isten küldte
Vezérül, a lángoszlopot.
Ujabb időkben isten ilyen
Lángoszlopoknak rendelé
A költőket, hogy ők vezessék
A népet Kánaán felé.
Előre hát mind, aki költő,
A néppel tűzön-vízen át!
Átok reá, ki elhajtja
Kezéből a nép zászlaját,
Átok reá, ki gyávaságból
Vagy lomhaságból elmarad,
Hogy, míg a nép küzd, fárad, izzad,
Pihenjen ő árnyék alatt!

Vannak hamis próféták, akik
Azt hirdetik nagy gonoszan,
Hogy már megállhatunk, mert itten
Az ígéretnek földje van.
Hazugság, szemtelen hazugság,
Mít milliók cáfolnak meg,
Kik nap hevében, éhen-szomjan,
Kétségbeesve tengenek.
Ha majd a bőség kosarából
Mindenki egyaránt vehet,
Ha majd a jognak asztalánál
Mind egyaránt foglal helyet,
Ha majd a szellem napvilága
Ragyog minden ház ablakán:
Akkor mondhatjuk, hogy megálljunk,
Mert itt van már a Kánaán!
És addig? addig nincs megnyugvás,
Addig folyvást küszködni kell.
Talán az élet, munkáinkért,
Nem fog fizetni semmivel,
De a halál majd szemeinket
Szelíd, lágy csókkal zárja be,
S virágkötéssel, selyempárnán
Bocsát le a föld mélyibe.

(Pest, 1847. január.)

*“Hol sírjaink domborulnak, Unokaink leborulnak.
És áldó imádság mellett, mondjak el szent neveinket”*

MEGHÍVÓ

Munkáspárti ünnepi megemlékezések
az 1848-1849-es Forradalom és Szabadságharc 169. évfordulóján

Március 14. kedd

09.00 Szeged Klauzál téri Kossuth szobornál
11.00 Hódmezővásárhely Kossuth tér
12.30 Orosháza Széchenyi tér, Kossuth szobor
14.00 Szentek Kossuth tér

Március 15. szerda

11.00 Budapest
XIX. Kerület Kossuth tér, Kossuth Lajos szobor

AZ ÜNNEPSÉGEKEN BESZÉDET MOND

THÜRMER GYULA,

A MAGYAR MUNKÁSPÁRT ELNÖKE

VÁRUNK MINDENKIT!

CIPŐ MA IS VELÜNK VAN

Négy esztendeje annak, hogy itt hagyott bennünket Bódi László, Cipő. Sokan még ma sem tudják, vagy nem hiszik el, hogy Cipő a Munkáspárt tagja volt. Thürmer Gyulát kérdeztük, akit Cipő elvtársának és barátjának vallott.

Hogyan lett Cipő a Munkáspárt tagja?

Én nem ismertem korábban Cipőt, már úgy értem, személyesen nem ismertem. A kapcsolatunkat valójában Dávid Istvánnak, gyomaendrői párttagunknak köszönhetem, aki végighallgatta a Republic koncertjét, majd odament hozzá, és megkérdezte: ha ilyen szépen énekel a szocializmusról, közös eszméinkről, miért nincs közöttünk? Cipő ezen komolyan elgondolkozott, majd hamarosan személyesen is találkoztunk.

Jött a nyár, mi éppen Tihanyban voltunk, és a Republic koncertet adott, Cipő felhívott és megkérdezte, nincs-e kedvünk elmenni. Nem kis feltűnést keltett, amikor a lányommal odamentünk. A művészvilág nem igazán tudta hova tenni, hogy mit keres itt a Munkáspárt.

Mint ismeretes, az Elnökségnek van joga kivételes esetekben bárkit felvenni a pártba, a szokásos alapszervezeti folyamat nélkül is. Cipő eljött a Baross utcába, részt vett az Elnökség ülésén. Mondanom sem kell, hogy mély benyomást tett valamennyiünkre. Felvettük.

Mondhatjuk, hogy Cipő „titkos” tag volt?

Nem volt titkos, de nem vertük nagydobra. Senkinek sem használt volna, viszont sokaknak ártott volna. A zenekart különböző beállítottságú emberek alkották, de Cipő soha sem tagadta: kommunista embernek vallja magát. Nagy bajnak tartotta, hogy a különböző gondolkodású emberek nem tudnak Magyarországon leülni és beszélni egymással.

Volt, amiben nem értettek egyet?

Cipő megfordult az MSZP közelében, eleinte nagyra becsülte egyik másik vezetőjüket. Ő művész volt, én politikus. Idővel csalódott, és megtalálta, hogy saját igazságérzete alapján hova tartozik.

Segített nekünk Cipő?

Sokszor kértem Cipőt, írjon nekünk egy indulót. Tudja, mit mondott rá? Még nem jött el az ideje. A forradalmak szülik az indulókat, és nem az indulók a forradalmat.

Hogyan tartották a kapcsolatot?

Cipő művész volt. A saját törvényei szerint élt. Gyakran hívott telefonon, éjjel fél tizenkettőkor, eleinte zavart, aztán már hiányzott. Miről beszélgettünk? Ő a Szovjetunióban nőtt fel, Kárpátalján. Ez örök téma volt. Az egykori Szovjetuniót én is jól ismertem, volt miről beszélni. Beszélgettünk a pártokról. Cipő nem tudta elfogadni, hogy a szavak és a tettek eltértek egymástól. Valójában én sem.

Tudja, nagyon hiányoznak ezek az éjszakai beszélgetések. Halála előtt két nappal meghívott a lakásába. A XII. kerületben volt egy lakás,

szerintem egy fajta művészlakás. Nem tartott háztartást, rántott húst rendelt egy közeli étteremből, azzal kínált, vagy négy órát beszélgettünk. Én akkor hallottam először a betegségéről. Szív átültetést ajánlottak, mondta, „de élhetek én más szívvel”?

Másnap kerestem, de csak a mobiljának üzenetrögzítője jelentkezett. Később harcostársa és élettársa hívott: Cipő meghalt. És elmondta Cipő utolsó kívánságát: azt kérte, hogy barátja és elvtársa, Thürmer Gyula búcsúztassa.

Cipő halával, az utolsó kívánságával szembe köpte a polgári társadalmat. Nyilvánosan felvállalta a párttagságát és a mi személyes barátságunkat.

A temetés meglehetősen furesza volt. Szónoklatok, papi búcsúztató, noha nem volt vallásos ember. Sok ezer ember a művész világból, szoclíb közéleti személyiségek, akik nem kevés gyűlölettel vették tudomásul, hogy kénytelenek engem hallgatni. Ezzel is kezdtem a beszédemet: itt vagyok, mert hívtál!

Cipő itt él közöttünk, hiszen dalait mi is játsszuk. Van kapcsolatunk a családdal?

A családdal nincs kapcsolatunk. Édesanyja részt vett a Munkáspárt kongresszusán, átvette a Munkáspárt Vörös Lobogó kitüntetését, Cipő megszolgált. A Szovjetunióban született, olyan társadalomban nevelkedett, ahol mindenki dolgozhatott, ahol az iskola mindenki számára hozzáférhető volt, ahol a beteg embertől nem azt kérdezték, hogy mennyi a pénze, hanem, hogy mi a baja. Hitt abban, hogy igenis lehetséges olyan társadalmat teremteni, ahol az ember számít és nem a pénz. Nem erőltette rá az emberekre a véleményét, így legjobban a dalaiból ismerhetjük meg a gondolkodását: sokat emlegetett pesszimizmusa mellett érzékenységgel, hittel, igazságérzettel bízott egy jobb világ, a közösségi társadalom eljövételében.

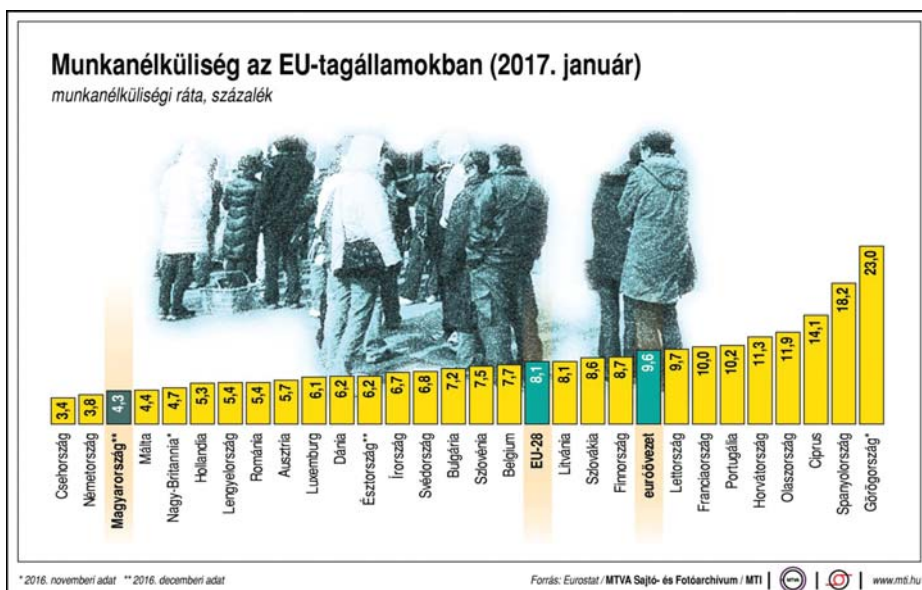
Nagyon kevés olyan ember van az életben, akiket mélyen tisztelek, és akiknek úgy tudok a szemükbe nézni, hogy nem kell hazudnom. Ha ők nem lennének, akkor azt hinném, hogy bennem van a hiba, mert nekem semmi sem jó, és semmit nem tudok elfogadni.

A NÉMET KAPITALIZMUS VESZTESEI

Németországban az 1990-es újraegyesítés óta a legmagasabbra emelkedett a szegény sorban élők aránya - számolt be a távirati iroda a rászorulókat segítő német szervezetek országos szövetsége (Paritätischer Wohlfahrtsverband - PW) kutatására hivatkozva. A 2015-ös adatok szerint az előző évi 15,4 százalékról 15,7 százalékra, huszonöt éves csúcsra emelkedett a hivatalos szegénységi küszöb alatti jövedelemből élők aránya, ami azt jelenti, hogy 12,9 millióan éltek szegény sorban a mintegy 82 milliós országban.

A tizenhat német tartomány közül tizenkettőben emelkedett a szegények aránya. Csökkenést csak a volt NDK területén fekvő Brandenburgban és Szász-Anhalt tartományban, valamint a nyugati Saar-vidéken és Rajna-vidék-Pfalzban regisztráltak. A legalacsonyabb - 11 százalék körüli - arányt a hagyományosan jómódú Bajorországban és Baden-Württembergben mérték, a legmagasabb, 24,8 százalékos arányt pedig Brémában. Utána Berlin következik 22,4 százalékkal, majd Mecklenburg-Elő-Pomeránia 21,7 százalékkal. A területi különbségek növekednek, ezt jelzi a többi között, hogy a legsúlyosabb helyzetben lévő térségekben - a Ruhr-vidéken, Brémában, Berlinben és Mecklenburg-Elő-Pomerániában - az átlagot meghaladó mértékben emelkedett a szegény sorban élők aránya, a legfejlettebb tartományokban pedig minimálisan.

A leginkább veszélyeztetett társadalmi csoportnak a munkanélküliek, a gyermeket egyedül nevelő szülők és a külföldi állampolgárok számítanak, körükben 59 százalékos, 43,8 százalékos, illetve 33,7 százalékos a szegények aránya. Súlyos gond a gyermekszegénység is, a kiskorúak körében 19,7 százalékos a szegénységben élők aránya. Az időskori szegénység kockázata pedig egyre nagyobb: a 65 éven felülieknél ugyan átlag alatti, 14,6 százalékos a szegények aránya, ami azonban a tíz évvel korábbi 11 százalékhoz képest 32,7 százalékos növekedés, míg

a társadalom egészét tekintve jóval kisebb mértékben, a 2005-ben mért 14,7 százalékhoz képest 6,8 százalékkal nőtt a szegény sorban élők aránya.

A PW által alkalmazott uniós módszertan alapján az számít szegénynek, akinek elköltethető jövedelme nem éri el a lakosság egészét jellemző jövedelmi középtér 60 százalékát. Ez egyszemélyes háztartás esetén havi 942 euró (mai árfolyamon 291 ezer forint) adózás utáni jövedelem, egy négyszemélyes család (két felnőtt, két 14 év alatti gyerek) esetében pedig 1978 euró volt 2015-ben Németországban.

NYOMOR AZ UNIÓ SZÍVÉBEN

A tömeges bevándorlás okozta számos probléma egyike a radikalizáció, aminek hatványozottan vannak kitéve a másod-harmad generációs bevándorló fiatalok, akiknek felmenői még munkáskéznek kellettek Nyugat-Európába, nekik azonban munka helyett leginkább segély jut és identitásválság. A La Dernière Heure című belga napilap cikke szerint emelkedőben van a radikális iszlamista fiatalok száma a főként bevándorlók lakta, hírhedt brüsszeli Molenbeek negyedben, amely a tavaly márciusi brüsszeli merényletek kapcsán vált ismertté. Olivier Vanderhaegen, a radikalizálódás elleni helyi program vezetője szerint a hatóságok a tavalyi brüsszeli terrortámadások óta jóval nagyobb erőket fordítanak a szélsőségesek megfigyelésére, a fiatalok közül viszont sokaknak így is sikerül elkerülniük, hogy bekerüljenek a rendőrség látókörébe. Még mindig vannak dzsihadista toborzók a fővárosi régióban, de a korábbiakhoz képest meglehetősen kevés fiatal utazik külföldre, hogy ott csatlakozzon az Iszlám Állam nevű terrorszervezethez. Ez azonban nem jelenti azt, hogy csökkenne a szélsőségesek száma - emelte ki hétfőn Vanderhaegen egy parlamenti bizottság előtt. A 96 ezres lakosságú kerület nehéz gazdasági helyzete, a magas munkanélküliség is súlyosbítja a problémákat a szakértő szerint. „Marshall-tervre lenne szükség a fiatalok számára Brüsszelben” - fogalmazott.

MIT AKAR MAGYARORSZÁG UKRAJNÁBAN?

A kisebbségi nyelvhasználat korlátozása Ukrajnában nem tartozik a jó hírek közé. Mint ahogyan az sem, hogy az ukrán politikai rendszer nacionalista, sőt fasiszta, még akkor is, ha ezt nem akarja a magyar politika észre venni.

Ukrajna öt szempontból is prioritás a magyar külpolitika számára. Egy, Ukrajna szomszédos ország. Kettő, az ott élő magyar kisebbség miatt is kiemelten fontos partnere Magyarországnak. Három, az orosz földgáz Ukrajnán keresztül érkezik. Négy, a független Ukrajna elválaszt bennünket Oroszországtól, így nincs közvetlen magyar-országi határ. Öt, az ukrán piac jelentősége megnő Magyarország számára.

A magyar kormánypolitika lényegében azt hangoztatja, hogy Magyarország az önálló, független Ukrajna létében érdekelt, de olyan állami berendezkedés mellett, amely maximális önállóságot ad az ott élő magyaroknak. Kárpátalja és térsége a magyar tőkebefektetések perspektivikus területe. A magyar vezetők ebben a szellemben nyilatkoznak és nem zavarja őket az a tény, hogy a magyar-ukrán viszony nem így alakul.

A kormány cselekvő politikát folytat Ukrajna irányában. A politika mögött a magyar gazdaság növekvő teljesítménye áll, de ez csak hosszú távon fog érvényesülni. A hazai liberális körök is ellenzik ezt a politikát és minden áron meg akarják bukztatni. Eddig ehhez kedvező hátszelet és támogatást kaptak az USA-tól. Most úgy tűnik, hogy számítani lehet az amerikai politika változására. A közelgő 2018-as parlamenti választás miatt azonban éleződik a küzdelem. Külpolitikai kérdések is bekerülnek a választási harcba, ami eddig nem volt jellemző.

E politikát akadályozhatják más nemzetközi tényezők. Egy, az Európai Unió reformja még nyitott kérdés, és nem lehet pontosan tudni, hogy merre

LJUBOV NEPOP UKRÁN NAGYKÖVET ÁTADJA MEGBÍZÓLEVÉLETÉT ÁDER JÁNOSNAK

mennek a dolgok. Magyarországnak az EU reformjának ügyében ki kell tartania Németország mellett. A tőkés Magyarország aligha vállalhatja stratégiai nézeteltérést a németekkel, mert ez Magyarország teljes elszigeteltségét eredményezné.

Kettő, a Visegrádi Együttműködés, a V4 alapvetően sikeres. A V4-ben gondot okozhat az Oroszországhoz való viszony. A lengyel politikát csak egy pontig követheti Magyarország. Aligha lenne bölcs dolog háborúba keveredni lengyel érdekekért. A V4 jövőjét veszélyeztetheti, ha nem hangoljuk össze a kínai „Egy övezet, egy út” politikát, a V4 országok nemzeti törekvéseit és a többi kelet-európai ország érdekeit. Az érdekkülönbségeket ma még

áthidalják, de később a V4 gyengüléséhez vezethetnek.

Póti László kutató az ukránai konfliktusról szólva azt nyilatkozta: A 2014 februárja óta tartó konfliktus hatalmas veszteségeket okozott Ukrajnának. Az ország területe közel 44.000 négyzetkilométerrel, azaz nagyjából fél Magyarországnival lett kisebb. Ebből a Krím 27.000 km²-t, a két keleti megye kb. 18.000 km²-t tesznek ki, és együtt az ország eredeti 603.000 km²-es területének kb. 7 százalékát jelentik.

A népességvesztés még nagyobb arányú volt: a 2014-es (becsült) 44,5 milliós lakosság helyett ma kb. 6,8 millióval – a Krím 2,3, illetve a szakadár területek 4,5 millió főjével – kevesebbel

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51.a.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

UKRÁN-MAGYAR MINISZTERELNÖKI TALÁLKOZÓ 2016-BAN

lehet számolni, ami 15 százalékos csökkenés.

Az ENSZ becslése szerint a Krím elszakítása és a kelet-ukrajnai háború következtében a teljes lakosság közel 5,6 százaléka, 2,5 millió ember menekült el a konfliktus sújtotta zónákból: a Krímből húszezren, a többiek pedig Kelet-Ukrajnából. Közülük nyolcszázezren menekültek külföldre, döntően Oroszországba (660.000) és Belaruszba (80.000), de a szomszédos uniós országokban – Lengyelországban (40.000), Magyarországon (5.900) és

Romániában (1.600) – is megjelentek. A többségük azonban – 1,7 milliónyian – „belső menekültek”, akik jellemzően Ukrajnán belül (a frontzóna vonzáskörzetében, a fővárosban és Közép-Ukrajnában) telepedtek le ideiglenesen.

A nemzetközi rendezés hivatalosan két sínen folyik párhuzamosan: a minszki háromoldalú kontaktsorozatban és az ún. normandiai formátumban. Az első – voltaképpen ötoldalú – keretben az EBESZ megbízottja mellett Oroszország, valamint az ukrán elnök

képviselője van jelen, és a csoportot a két szakadár entitás egy-egy vezetője egészíti ki. Az utóbbiak nem teljes jogú résztvevők, közvetlenül nem tárgyalhatnak Ukrajna képviselőivel (csak az EBESZ-képviselőkön keresztül érintkezhetnek), napirendi javaslatokat nem tehetnek.

A normandiai formátum Németország, Franciaország, Ukrajna és Oroszország magas szintű vezetőinek ad hoc fóruma. Ezen államok elnökei (és kancellárja) ukránkérdésben a normandiai partraszállás 70. évfordulós ünnepsége alkalmával, 2014 júniusában találkoztak először.

Két évvel a Minszk-2-megállapodás után a legfőbb eredménynek az könyvelhető el, hogy a harcok nem újultak ki az eredetileg kitűzött 2015-ös év végi határidő lejártával. Érzékelhető, hogy komoly előrelépés történt a helyzet rendezésére – a konfliktus intenzitása tartósan alacsonyabb lett –, de végső áttörés nem következett be. A haladás lépései között kell számon tartani azt a tény is, hogy az egymást el nem ismerő felek tárgyalóasztal mellett tudnak megállapodni fontos gyakorlati kérdésekről. Ugyanakkor várat még magára annak a megoldása, hogy a decentralizáció keretei között a szakadár részek milyen modus vivendi mellett maradhatnak Ukrajna részei.

PETRO POROSENKO UKRÁN ELNÖK SZEMBEN ORSZÁGÁVAL

VITYEBSZK KÉPEKBE

PILLANTÁS A VÁROSRA

A SZÉKESEGYHÁZ BELÜLRŐL

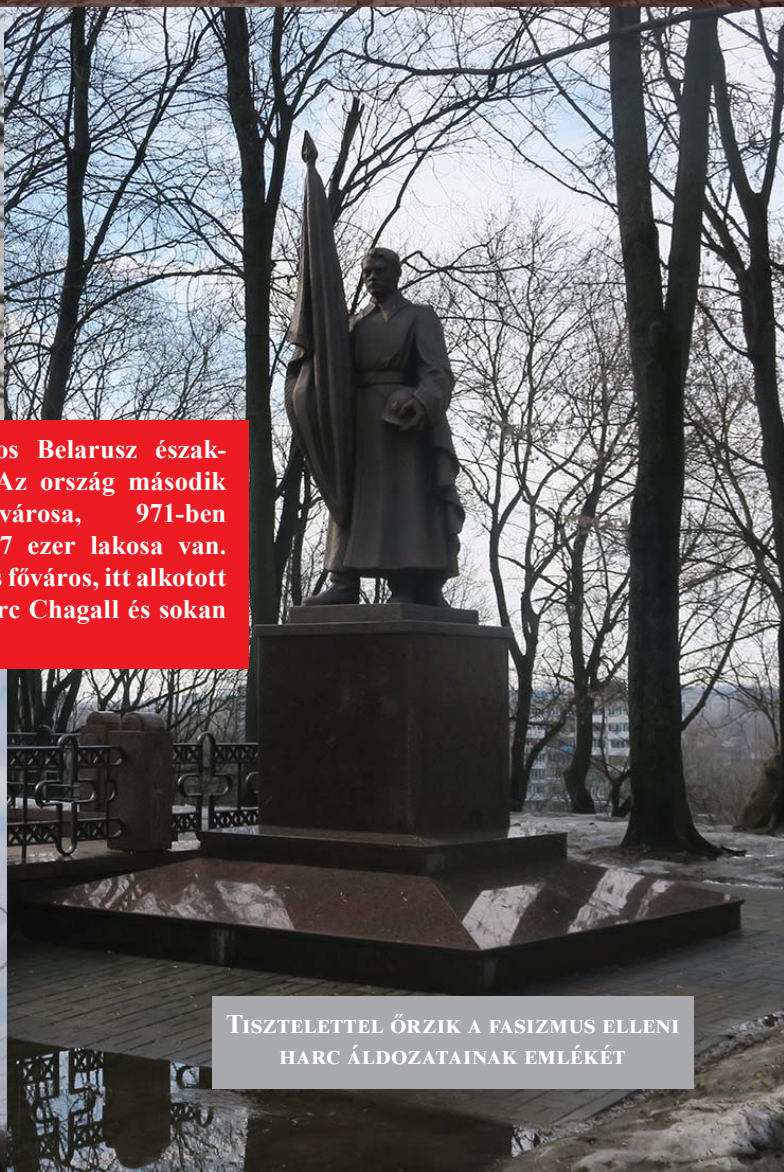

A VITYEBSZKI SZÉKESEGYHÁZ

MARX SZOBRA A VÁROSI MÚZEUM ELŐTT

Vityebszk város Belarusz északkeleti részén. Az ország második legrégebbi városa, 971-ben alapították. 377 ezer lakosa van. Igazi kulturális főváros, itt alkotott Ilja Repin, Marc Chagall és sokan mások.

TISZTELETTEL ŐRZIK A FASIZMUS ELLENI HARC ÁLDOZATAINAK EMLÉKÉT

VÁROSHÁZA